

VASS BARNA

Papír Ödön: Angyalbügyűrű

Versmemoár
Dumpf Endrének

rám tör az
ödönkór
körbeülöm
ilyenkor
egymagamat
magammal
tüdőképem
bámulom
mellkasomban
a fájdalom
vadonató

*

*A nyelv alatti kásás hómezőkön
fényét szórja a levert holdzománc.
Kristályosan porzik angvalsója.
Felszín alatt hömpölyög a szőlánc:
kóros ononék ékes estjén énlík
ikesen a táj. Nézi, amint takarója
nemhogy olvadna, de inkább prézlik,
bódító illatával beárad a büféig,
hol gombócok és angyalbügyűrűk
gőzölögnek – mi nekünk nem ügyünk–,
tápkérő kórosoknak jó a pépkaja.
Bár volnék kórház helyett panzióban,
noha az elvagyódás végső válfaja:
halálos csepp lenni perfúzióban.*

*

*színes tintákat álmodom,
húgsárgát és vérvöröset,
kótbarnát, ha ágyba kakk,
izzadót vagy lázba ringót,
áttetszően könnyeset,
padlóra okádék reggelit,
taknyazöldet, égindigót,
tejbegrízes vaníliaszépet,
büfés néni csokikrémet,
fertős kórtermi fehéret,
testisából szürkeséget;*

ágyneműt cserél az ápolóm,
a test tintáit álmodom.

43

*

kicsattan
a pirospozsgád
púderes
a szerelem
értem sütöd
somlói galuskád
főzöd
derelyed
húsvéti pieta
nem kell a
rizskása diéta
ó büfés néni
te hajhálód
alatti kócos
tésztaesztéta

*

az angyalbügyürűmön kevés a prézli
ma felém se néztél édes Büfés néni

